

J. Hage: Nogen saa særdeles stor Sag har jeg ikke villet paastaa, det var, og heller ikke, at den havde nogen stor politisk Betydning, men jeg mener dog, at den har en vis politisk Betydning. Den ærede Ordfører indrømmer jo selv, at det i og for sig er rigtigt at give en Bevilling, men siger, at man ikke har villet give den af Hensyn til, at det kan have sin Fordel, at det vedblivende gaar i den gamle Gænge, fordi man saa faar Administrationen i det hele taget mere medgørlig. Derved faar Sagen en vis politisk Betydning, som man kan tillægge mere eller mindre Værdi. At Flertallets Stilling her har politisk Betydning, forekommer det mig, man ikke kan være blind for. Havde den ærede Ordfører ikke selv fremhævet saa stærkt, at man fuldstændig erkendte, at paagældende havde et Billighedskrav, og at Manden var overbebyrdet, men at han af politiske Grunde skulde vente, vilde jeg slet ikke have fremdraget dette Moment. Naar en Mand lønnes for lavt, maa han selvfølgelig tage andet Arbejde, og at Befolkningen kommer til at lide derunder, er aldeles sikkert. Andet har jeg ikke villet fremhæve ved min Udtalelse.

Ordføreren (C. Hage): Det ærede Medlem understreger mine Udtalelser alt for stærkt. Jeg har ikke sagt, at Udvalget anerkender, at der her foreligger et Retfærdighedskrav. Jeg har sagt, at jeg for mit personlige Vedkommende — det var det Udtryk, jeg brugte — gerne vilde have gaaet med til at forøge Sekretærens Løn. Men det siger sig selv, at naar der ikke er almindelig Stemning i Finansudvalget for en Lønningsforøgelse for en Embedsmand, saa er det ikke hensigtsmæssigt at insistere alt for stærkt paa at presse Sagen frem. Det er ikke Skik i Finansudvalget. Dette er af den Slags Bevillinger, som vi i Reglen ikke pleje at dele os paa, men som vi foretrække at afgøre ved Enstemmighed.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene under Nr. 81—85 til § 20 af *Justitsministeren*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1003 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 86 til samme Paragraf af *samme*, tiltraadt af et *Mindretal* (Dinesen, J. Hage, Hammerich og K. M. Klausen) (se Tillæg B., Sp. 1005 ff.)
forkastedes med 45 Stemmer mod 19.

Ændringsforslagene under Nr. 87—93 til samme Paragraf af *samme*, tiltraadte af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1005—6)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene under Nr. 178—182 til § 26 af *samme*, tiltraadte af *samme* (se Tillæg B., Sp. 1027 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslaget under Nr. 184 til Ændringsforslaget Nr. 183 til samme Paragraf af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1029 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Ændringsforslag under Nr. 183 til samme Paragraf af *Justitsministeren* (se Tillæg B., Sp. 1029 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 186 til samme Paragraf af *samme*, tiltraadt af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 1029 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget under Nr. 221 til § 27 af *samme*, tiltraadt af *samme* (se Tillæg B., 1039 ff.)
vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til de *Krigsministeriet* vedrørende Ændringsforslag: Nr. 128—148 (se Tillæg B., Sp. 1017 ff.) jvf. Bilag Nr. 75—89 og Nr. 196—207 (se Tillæg B., Sp. 1033 ff.) jvf. Bilag Nr. 79—80 og 133.